

„Jo — forlængst. Men jeg kan sidde hos for ikke at spille din Tid. Jeg saa paa Pladen derude, at du har Konsultation om en halv Time. Vi kan saa passiare, mens du spiser.“

„Et Glas Vin vil du vel nok drikke,“ sagde Professoren, da de var kommen tilbords. „Jeg har en ganske let Madeira. Den kan du uden Skade tage et lille Glas af. Jeg paatager mig Ansvaret.“

„Tak, Ansvaret beholder jeg helst selv. Og jeg er ikke det mindste skrupuløs!“

„Det har du sikkert heller ingen Grund til. Du ser jo ud som den farnesiske Herkules! Lad mig nu høre! Hvornaar kom du hertil?“

„For tre Dage siden. Jeg har forresten søgt dig et Par Gange. Derfor kommer jeg paa en saa ubejlelig Tid. Men jeg vidste alt saa, at du var at træffe nu.“

„Ja, jeg slider i det! . . . Men lad mig høre! Du maa jo have en Masse at fortælle. Jeg har mere end een Gang sendt dig en misundelig Tanke her fra Trædemøllen.“

„Lidt har jeg ganske vist set af Verden. Jeg bildte mig ind, at jeg havde faaet noget tilgode i saa Henseende. Men min Nysgerighed er nu fuldt ud tilfredsstillet, og jeg er glad ved at være hjemme igen.“

„Velkommen da!“ sagde Professoren og løftede sit Glas for Torben Dihmer. „Jeg tror, du er kommen paa et heldigt Tidspunkt. Jeg veed ikke, hvor meget du har fulgt med Tingenes skæve Gang herhjemme; men saa meget veed du dog vistnok, at vore politiske Forhold er i fuld Opløsning. Vi staar sandsynligvis foran store Begivenheder.“

„Jeg har set det. Jeg fandt danske Aviser baade i London og Berlin. Lidt desorienteret er jeg aabenbart alligevel. Hvad er det f. Eks. for en Pastor Vestrup, som „Femte Juni“ tager sig saa meget af? Det er da ikke —.“

„Jo, det er saamænd din tykke Ven og forhenværende Sjælesørger. Det er selveste „Skidtmads“. Kære, du veed det ikke! Han er Byens nyeste Forlystelse. Det skrækkelige Asen er i Færd med at blive en sand Herrens Profet for Københavnerne.“